

UNDERVISNINGSMATERIAL 11

Brev till kungen om delningen mellan Vallonien och Flandern

Den 15 augusti 1912 skrev den berömde belgiske juristen, politikern och författaren Jules Destrée ett brev till den dåvarande kungen Albert I av Belgien, i vilket han försvarade det franska språket och den franska kulturen inom landet. Destrée menade att det finns en nära koppling mellan språk och identitet. Här är ett utdrag ur hans brev:

*”Men det finns ett bevis på Ert konungarikets inneboende tudelning som är än mer karakteristiskt och avgörande, än mer ovedersägligt än dem som kan härledas ur jorden, landskapen, aktiviteterna, temperamenten och trosuppfattningarna, och det är **språket**. (Ett språk är en skatt som genom århundradena lagts på hög i en viss befolkningsgrupp. Där bor minnet och ekot av dess sedvänjor, trosuppfattningar, smärter. Hos dem som talar det väcker språket till liv de förvirrade intrycken från de ovissa dagar som i den jollrande barndomen tillbragtes i moderns sköte och, än längre tillbaka, samtalen med anfäderna från en gång för länge sedan. Det vilar någonting gåtfullt över bindningen till språket, ty den hör mindre ihop med vårt förnuft än med vårt djupa undermedvetna. Och det är först när vi uppfattar problemet sålunda som vi kommer att tänka på dess miljontals tunna rötter som tränger ner i vårt mest avlägsna förflutna, som vi förstår språkets heliga natur, som vi begriper hur känsliga frågorna om dess användning är och hur lite de låter sig lösas genom förståndets försorg allena.)”*

Destrée använde språket som det främsta argumentet för identitet när han senare i brevet skrev *”[Ers höghet härskar] över två folk. I Belgien finns det valloner och flamländare; det finns inga belgare.”*

Från 1920-talet och framåt stiftades ett antal lagar genom vilka nederländska och tyska fick status som nationella språk i Belgien jämte franska.

Källa : [webbsidan "Les Belges, leur histoire"](#)

”Prata spanska om du är spanjor”

Denna skylt visar en politisk slogan som användes i Spanien under general Francisco Francos diktatur (1939–1975), med Francos ansikte. På skylten står det *”Prata spanska om du är spanjor”*

EUROPEISKA HISTORIENS HUS

Skylden användes för att försöka hindra människor från att använda katalanska – främst i Katalonien efter det att området hade övertagits av Francos armé under inbördeskrigets slutskede 1939 och efter kriget. Restriktioner mot användningen av katalanska hade redan förekommit under andra perioder i Spaniens historia.

Källa: Wikimedia commons

“La langue de la République est le français” ”Republikens språk är franska”

1992 ändrade Frankrikes regering landets konstitution i enlighet med lydelsen: ”Republikens språk är franska”. Det finns dock flera minoritetsspråk i Frankrike, däribland bretonska, som talas i Bretagne. Det bretonska språket ses som en viktig identitetsmarkör i denna region, och de som talar språket anser att det är viktigt för kommande generationer att man bevarar det. Att bevara språket välkomnas emellertid inte av alla i Frankrike, då många anser att språklig mångfald kan ha negativ inverkan på nationens identitet och leda till ”en balkanisering av Frankrike” (Frankrikes fd. inrikesminister, Jean-Pierre Chevènement) och ”en förskjutning av den franska identiteten” (tidningen *Le Figaro*).

Källa: [Jon Henley, 27.06.1999, The Guardian](#)